

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120301664
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6120301664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: H Point, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Magnezitárska 11, IČO: 43 838 286 zastúpeného: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26 proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 393,98 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II, č. k. 25C/44/2020-242 zo dňa 8.12.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v časti, v ktorej bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 393,98 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok v časti, ktorou žalovaná bola zaviazaná žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.5.2020 do zaplatenia tak, že v tejto časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 25C/44/2020-242 zo dňa 8.12.2020 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 398,98 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.5.2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal žalovanej sumy aj s príslušenstvom pôvodne v upomínacom konaní Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 26Úp/266/2020 tvrdiac, že dňa 1.4.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Š. C. evidenčné číslo R., ktoré patrilo poškodenému P. D. a škoda bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktoré malo v čase škodovej udalosti povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla práve u žalovanej. Žalovanej bola škodová udalosť ohlásená, tento ju riadne zaregistroval, pričom poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v servise H Point, s.r.o. teda u žalobcu. Náklady na opravu vozidla boli vo výške 2 517,53 € a u žalovanej bola táto suma uplatnená faktúrou č. 2020173. Žalobcovi bolo oznámením o poistnom plnení oznámené dňa 30.4.2020, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bola mu uhradená suma len vo výške 2 123,55 €, pričom nepriznaná ostala pohľadávka vo výške 393,98 € teda vo výške žalovanej sumy. Vlastník motorového vozidla P. D. túto neuznanú pohľadávku postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.5.2020. Poškodený dopravnú nehodu nezavinil a má teda priamy nárok voči poisťovni na poistné plnenie, pričom toto právo vzniklo už samotným vznikom škody v zmysle ust. § 797

ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaná krátila a neuznala cenu za normohodinu práce, žalobca uviedol, že ním vyúčtovaná cena je porovnateľná s inými servismi v regióne a namietal aj krátenie ceny za kovací materiál.

3. Žalovaná podala odpor proti vydanému platobnému rozkazu v upomínacom konaní, namietala neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi poškodeným a žalobcom z dôvodu, že uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, len k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavených faktúr predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Je to v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka a teda žalobca nie aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto súdnom konaní. Poukázala aj na to, že samotný predmet zmluvy o povinnom zmluvnom poistení je potrebné považovať za rozporuplný a nepresne špecifikovaný, čo zakladá absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu. Tvrdila, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania. S poukazom na ust. § 11 ods. 6 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

4. Žalobca reagoval na túto obranu žalovanej poukázaním na skutočnosť, že na výšku škody, resp. jej rozsah nemá vplyv skutočnosť aký servis opravu vykonal a či vôbec, faktúra predstavuje hodnoverný doklad o oprave vozidla, pretože vyčísluje konkrétne majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na poškodené vozidlo, aby malo rovnaké kvantitatívne, kvalitatívne, funkčné a estetické parametre, ako pred škodovou udalosťou. Tvrdenie žalovanej, podľa ktorého by poškodený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Žalovaná zároveň uznala existenciu pohľadávky poškodeného, keďže veľkú časť tejto pohľadávky aj zaplatila. Čo sa týka zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca argumentoval, že postupca jasne vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie a mal preukázané, že skutočne dňa 1.4.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Š. C., Q.: R. patriacemu P. D. aj to, že škoda bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovanej. Žalobca v konaní predložil oznámenie žalovanej o poistnom plnení, ktoré žalovaná poškodenému P. D. doručila a v zmysle ktorého 30.4.2020 ukončila šetrenie poistnej udalosti, avšak neplnila plnú sumu, ale len do výšky 2.123,55 €. Náklady na opravu motorového vozidla boli priznané podľa výpočtu programu Audatext a práce a ceny náhradných dielov a lakovacieho materiálu boli podľa údajov dodané od výrobcu vozidla, pričom lakovacia konštanta bola priznaná 100 % a cena za jednu normohodinu práce podľa priemernej ceny opravcov v regióne vo výške 24,00 € s DPH. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.5.2020 mal súd preukázanú postúpenú pohľadávku poškodeného u Vladimíra Urbana ako postupcu postupníkovi - žalobcovi vo výške 393,98 €.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 442 ods. 1, § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa § 11 ods. 6 písm. b/, § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. a vo veci rozhodol.

7. Vzal za preukázané, že poškodenému P. D. vznikol nárok na náhradu poistného plnenia v dôsledku škodovej udalosti a žalovaná náhradu poistného plnenia čiastočne aj plnila. Žalobca preukázal výšku škody v tomto konaní a pokiaľ žalovaná krátila poistné plnenie s odôvodnením, že priznala cenu za primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis a krátila aj náklady na lakovací materiál, dôvodnosť tohto krátenia ničím nepreukázala. Naopak žalobca preukázal obdobné ceny normohodín za lakovacie a mechanické práce u iných servisov v regióne, ako aj náklady na materiál. Poškodenému teda vznikol nárok na náhradu skutočných nákladov na opravu motorového vozidla, pričom cena nákladov sa u každého servisu odvíja od použitej technológie opravy a samotného vybavenia servisu. Súd vyjadril názor, že nie je žiaden legálny základ pre zvyhodňovanie a preferovanie neautorizovaných servisov pred autorizovanými a poškodenému zo žiadnej právnej úpravy nevyplýva povinnosť dať si vykonať opravu poškodeného motorového vozidla v neautorizovanom servise.

8. V súvislosti s postúpením pohľadávky súd použil ustanovenia § 524, § 526 ods. 1, 2 a § 39 Občianskeho zákonníka. Nepokladal za dôvodné tvrdenie žalovanej, že predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je neurčitý, nejasný a nešpecifikovaný, a preto neplatný. Dospel k záveru, že suma takto

špecifikovaná v zmluve je dostatočne jasná, určitá, čím žalobca v konaní preukázal svoju aktívnu legitimitáciu.

9. Následne súd prvej inštancie použil ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 VI. nar. č. 87/1995 Z.z. a priznal žalobcovi aj úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 a ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. Tieto ustanovenia zákona vyložil tak, že pokiaľ v ustanovení § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. okrem 15 dňovej lehoty na plnenie začínajúcej skončením prešetrovania poisťovateľa uvádza alternatívne aj možnosť plnenia poisťovateľa po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, ide logicky o lehotu na plnenie v prípade nároku na náhradu škody, ktorých výšku stanovuje až súd svojim konštitutívnym rozhodnutím, napr. nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Opačný výklad by stanovoval jednak striktnú 15 dňovú lehotu na plnenie začínajúcu po skončení šetrovania poisťovateľa a zároveň by poisťovateľovi umožnil neplniť bez ohľadu na preukázanie nárokov poškodeným a s predpokladom, že poškodený si uplatní svoje nároky na súde a lehotu na plnenie sa predĺži do doby právoplatného rozhodnutia súdu o výške nároku. Takýto výklad by bol zjavne rozporný.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a vzhľadom na to, že v konaní mal žalobca plný úspech priznal mu plnú náhradu trov konania.

11. V zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Uviedla, že rozsudok prvoinštančného súdu považuje za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Súd podľa odvolateľky vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci. Odôvodnenie rozhodnutia je pritom zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Žalovaná namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou vecnou legitimitáciou žalobcu v uvedenom spore. Poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanej, ktorá však vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, a to je v rozpore s ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V samotnej zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu týkajúcu sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu. Predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočívajúca v skutočnosti, že z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného vyplývajúci z predmetnej faktúry, to spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Absolútna neplatnosť vylučuje možnosť dodatočného schválenia či dodatočného odpadnutia dôvodu, nepremičuje sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovolávať každý, pretože táto absolútna neplatnosť pôsobí proti všetkým. Odhliadnuc od všetkého, prvoinštančný súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou. Poukázala na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.1.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaná by sa mohla do omeškania dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ods. 6 písm. a) alebo b) tohto zákona, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodeného spôsob vybavenia jeho poisťovnej udalosti. Vzhľadom k tomu odvolateľka navrhla, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovanej a uviedol, že predniesla v odvolaní odvolacie dôvody, avšak v podanom odvolaní neuvádza v čom spočíva naplnenie jednotlivých odvolacích dôvodov konkrétne. Z podania nie je zistiteľné, z akých konkrétnych dôvodov považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a jeho postup za nesprávny. Pokiaľ žalovaná nesúhlasila s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, bola povinná aspoň stručne a konkrétne vysvetliť, v čom je úvaha súdu prvej inštancie nesprávna, prípadne aj z akých ustanovení právneho predpisu bolo potrebné v predmetnom spore vychádzať. Žalobca považuje odvolanie žalovanej za nedostatočné a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby ho odmietol v zmysle ust. § 386 písm. d) CSP. Žalovaná nepreukázala naplnenie

odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Neuviedla totiž, na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov a k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam dospel súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí. Nepreukázala ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, lebo neuviedla, na základe akých konkrétnych skutočností, dôvodov, dôkazov má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil. Žalobca preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, zo zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva, že postupca postúpil na žalobcu ako postupníka pohľadávky voči žalovanému, ktorá mu vznikla z titulu zmluvného poistenia. Zároveň súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a podrobne odôvodnil. Odvolanie žalovanej je založené na tých istých skutočnostiach, dôkazoch, na ktorých zakladala svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorá bola vyhodnotená ako neúčinná a protizákonná. Žalovaná sa snaží svoju procesnú pasivitu zakryť za nesprávne právne posúdenie voči konajúcim súdom a za nedostatočné zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie. Napriek tomu zotrvala na svojej argumentácii, spočívajúcej v namietaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a vo veci nepredložila žiadne nové dôkazy, ktorými by zhojila svoju dôkaznú núdzu. Neuniesla teda dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností, čo jej prinieslo aj neúspech v spore. Žalobca navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolací súd ako vecne správny potvrdil a uplatnil si voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia, okrem časti týkajúcej sa úrokov z omeškania.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8.7.2021 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

15. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovanej vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie ohľadne priznanej istiny nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správnej závere, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil v súlade s požiadavkami kladenými ustanovením § 220 CSP. Námietky žalovanej v odvolaní boli už predmetom posúdenia súdom prvej inštancie a ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalobkyne teda nemali vplyv na vecnú správnosť napadnutého výroku (a súvisiaceho výroku

o náhrade trov konania) rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu. Na zvýraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

17. Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok dáva odpoveď ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko súdy zo zákona t.j. ex offa v každom štúdiu konania preskúmajú aktívnu vecnú legitímáciu a v prípade, ak ju nepovažujú za spornú a so žalobcom v konaní konajú. Žalobca má vo veci aktívnu vecnú legitímáciu aj z dôvodu, že súd prvej inštancie, čo sa týka vyhodnotenia skutkového stavu a s odkazom na vykonané právne posúdenie veci nezistil, aby zmluva o postúpení pohľadávok bola neplatným právnym úkonom. Odvolací súd odkazuje už na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere a to rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/209/2014 zo dňa 30.09.2020, 3Co/111/2019 zo dňa 12.08.2020, 3Co/74/2020 z 26.5.2021 ako aj ďalšie v tom znení, že „zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorili poškodení so žalobcom, u ktorého si dali poškodené vozidlo opraviť s tým, že škodu spôsobili poisťenci žalovanej, pričom predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok môže byť akákoľvek určitá pohľadávka, ak je nepochybné, z akého vzťahu vyplýva, aj keď nemusí byť perfektné správne pomenovaná, podstatná je dostatočná určitosť a zrozumiteľnosť, akého nároku sa týka, nakoľko predmetom postúpenia môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, splatná, nesplatná, budúca, pričom podmienkou je len fakt, že ide o pohľadávku existujúcu, či podmienenú existujúcu“. Preto pohľadávka uplatnená v tomto konaní ako nároky na poistné plnenie z titulu škody vzniknutej na majetku poistených osôb, bola dostatočne určito a zrozumiteľne špecifikovaná v zmluve o postúpení pohľadávok tak, ako to súd prvej inštancie, čo sa týka vykonania dôkazov vyhodnotil v bodoch 25. až 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku, vychádzajúc zo zmluvy o postúpení pohľadávky.

18. V tomto prípade žalovaná sa ku žalobe vyjadrila v spore tom znení, že žalobca nie je aktívne legitímovaný, nakoľko poškodený bol dlžníkom žalobcu a preto nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu, čo ale nie je v rozpore so zákonným postúpením pohľadávok, keďže vzhľadom na existenciu pohľadávky poškodeného na plnenie z poistenia voči žalovanému, poisťovníkovi nič nebránilo tomu, aby svoju pohľadávku voči žalovanému postúpila na tretiu osobu t.j. na žalobcu a je bez právneho významu, či žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu opravy motorového vozidla, keďže spôsob usporiadania nárokov poškodeného poisteného voči poisťovateľovi a tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu v dôsledku poistnej udalosti, je výlučne na vôli poškodeného s tým, že poisťovateľ je z poistnej zmluvy povinný plniť poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade žalobcovi ako postupníkovi. S poukazom na rozhodnutie NS SR- R34/99 treba apelovať aj na to, že strany sa môžu dohodnúť aj na postúpení len niektorej časti pohľadávok a keďže žalobca predloženými dôkazmi uniesol dôkazné bremeno v spore, čo ale nemožno konštatovať o žalovanej, keďže jej tvrdenie bolo len všeobecného charakteru, bez zreteľa na konkrétne dôkazy, tak žalobca preukázal existenciu poistného vzťahu, vznik poistnej udalosti, splnenie povinností na ohlásenie poistnej udalosti riadne a včas, ako aj doklady viažuce sa k oprave poškodenej veci uvedením do pôvodného stavu a keďže žalovaná nepreukázala skutočnosť, že žalobcovi poskytnuté plnenie titulom poistného plnenia nepatrí. Preto súd prvej inštancie správne žalobe žalobcu vyhovel, pokiaľ išlo o uplatnenú istinu a odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

19. Podané odvolanie možno pokladať za dôvodné iba v časti priznaných úrokov z omeškania a to s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, na ktoré žalovaná príliehavo poukazovala a ktoré rozhodnutie prešlo aj testom ústavnosti.

20. Ustanovenie § 11 zák. č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti s vyšetrovaním poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca v § 11 ods. 8 uvedeného zákona zreteľne formuloval podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa Občianskeho zákonníka. Je tomu tak v prípade, ak si poisťiteľ nesplnil povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona a zákonodarca povinnosť poisťiteľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. V danom prípade si žalovaná splnila povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že listom z 30.4.2020 poskytla písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré krátila poistné plnenie (viď č.l. 8 spisu).

21. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací v časti úrokov z omeškania rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v tejto časti zamietol. Súhlasí možno aj s rozhodnutím o trovách prvoinštančného konania, keď žalobca mal neúspech len v príslušenstve priznanej istiny.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi plne úspešnému v žalovanej istine priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške priznaného nároku následne rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).